

den Paragraph, som mest trænger til Forandring. Efter Lovforslaget, som det nu foreligger, skulde Fodfolket bestaa af 5 Brigader og Livgarden, hver Brigade skulde inddeles i tvende Halbrigader, uden at der dog findes Halbrigadeformander eller Stabe til disse, hvilket er en overordentlig stor Feil, og hver Halbrigade skulde bestaa af 2 Linie- og 2 Forstærkningsbatailloner. Livgarden skulde bestaa af en Linie- og en Forstærkningsbataillon og vilde altsaa blive nogenlunde uforandret. Ved denne Ordning vilde vi kun faae ialt 20 Liniebatailloner Fodfolk, men dette er afgjort et altfor ringe Antal. Vi ville altid mindst kunne vente Angreb af et fjendtligt Armekorps, og vi maa altsaa være istand til at møde dette med et Korps af en lignende eller helst noget større Styrke. Det vil være umuligt med denne Ordning, medmindre man skulde gøre Bataillonerne saa mandstærke, at de fra først af ikke vare til at manøvrere. I det oprindelige Lovforslag var der 30 Batailloner, rigtignok 20 med ungt og 10 med gammelt Mandskab; bedre er det naturligvis at kunne organisere 30 ensartede Batailloner, og naar det ikke er fket i det af mig forelagte Lovforslag, har det været af økonomiske Grunde, uagtet det, der vindes derved, just ikke er saa overmaade stort. Men hvad der endvidere har talt for at bibeholde Batailloner med ungt og Batailloner med gammelt Mandskab, har været den Omstændighed, at, naar man kun skulde mobilisere Hæren tidtids, kunde man lade det gamle Mandskab blive hjemme; det kan man ikke gøre, naar Bataillonerne ere fuldstændig ensartede. Endvidere fik man en Grund mere til en Indkaldelse af de ældre Mergange. Men uagtet dette er Fordele, vil jeg dog paa den anden Side ikke negte, at 30 ensartede Batailloner har sit Gode, og at, naar Alt kommer til Alt, og man vil bortse fra de økonomiske Grunde, der tale for en anden Inddeling, bør man foretrække 30 ensartede Batailloner. Rytteriet, som allerede nu er forholdsvis meget lidet talrigt, er ved Folkethingets Lovforslag blevet yderligere formindsket. Efter dette skulde der kun være 3 Regimenter, hvert Regiment rigtignok paa 4 Eskadroner; men ser man hen til Rytteriets Bestemmelse, vil et Antal af ialt 12 Eskadroner i enhver Henseende være utilstrækkeligt. Der kan naturligvis i vor Hær ikke være Tale om Anvendelsen af store Kavalerimæsser, men vi ville altid behøve en forholdsvis større Styrke af Rytteriet alene til at besørge Sikkringsstjenesten. Ikke alene Operationshæren skal sørge for sin egen Sikkring, men Landets Natur gjør det ønskeligt, at Rytteriet deltagere i Sikkringsstjenesten ved Rysterne, og dertil vil der absolut behøves et større Antal, end vi ville kunne disponere over, naar vi kun ialt have 3 Regimenter à 4 Eskadroner. Hvad Artilleriet angaar, da er uægtelig Feltartilleriet udvidet til 12 Liniebatterier; det er holdt derved en Styrke, som ganske vist er

passende og endog ret rigelig i Forhold til den Styrke af Fodfolksbatailloner, der er foreslaaet i Folkethingets Lovforslag, men det er dog kun det høist Nødvendige, vi maa have til et Armekorps, som skal kunne møde et fjendtligt med Udsigt til at gøre en flækkelig Modstand. Man har indordnet Forstærkningsbatterierne og Trainafdelingen i Regimenterne, og man har formeret hvert Regiment paa 6 Liniebatterier. Denne Formation er uheldig, thi i Mobiliseringsstilfælde vil man dog sønderrive den, og at det er Meningen, vil ses deraf, at man har Befalingsmænd til mindre Afdelinger, til 4 Afdelinger à 3 Batterier, hvilket ogsaa i enhver Henseende er det rette Forhold og den rette Styrke, hvormed Afdelingerne bør optræde i Felten. — Feltparter vil man først danne i Krigstilfælde, hvilket ikke er ganske heldigt men det kan dog til Nød passere, naar det absolut skal være. — Fæstningsartilleriet er ikke blevet udvidet, det bestaar som hidtil af 1 Bataillon paa 4 Linie- og 2 Forstærkningskompagnier og en anden Bataillon paa 2 Linie- og 1 Forstærkningskompagni. Det er ialt omtrent ikke mere end, hvad man vil komme til at bruge til Søbefæstningen alene. Endvidere har dette Fæstningsartilleri ikke noget Hoved, der mangler en øverste Chef for dette Artilleri. Grunden til, at Fæstningsartilleriet er forblevet saa ringe, er efter de Udtaleser, der faldt i det andet Thing, antagelig den, at man ikke vilde oprette mere Fæstningsartilleri, før man fik Fæstninger; men de befæstede Stillinge, som vi skulle forsvare, og navnlig vore Retræte- og Replikpunkter, vore Batterier paa Rysterne, der skulle afværge en Landgang, alle disse trænge jo ogsaa til Fæstningsartilleri. Naar man nu end kan forudsætte, at Kjøbenhavns Væbning vil kunne præstere 2 Kompagnier Fæstningsartilleri, er dette dog langt fra tilstrækkeligt, hvis det skulde dreie sig om et Forsvar af Kjøbenhavn. Man synes i det Hele taget slet ikke at have forudsat Muligheden af en fjendtlig Landgang, og dette er i enhver Henseende en stor Feil, thi selv om vi havde en større Hær end den, vi formaa at stille paa Venene, kan dog Ingen indestaa for, at det ikke skulde kunne lykkes Fjenden at gøre Landgang, end sige da, naar Operationshæren fra først af er saa ubetydelig, som den er bleven. — Ingenieurstyrken er ikke bleven udvidet. Ingenieurtropperne skulde kun bestaa af 1 Regiment paa 4 Linie- og 4 Reservekompagnier. I det oprindelige Lovforslag var der 6 Linie- og 4 Reservekompagnier, i Landsdthingets Forslag var der 5 Linie- og 3 Reservekompagnier. Grunden, hvorfor jeg ønskede 6 Linie- og 4 Reservekompagnier, er den, at Ingenieurtroppernes Rolle vil blive mere og mere udvidet og vil navnlig i vore Krige komme til at spille en meget stor Rolle, just fordi vi ved Forsvaret af vort Land maa holde os defensivt og saavidt muligt